

на дві команди. На підлозі лежать малюнки, що зображають чисті речовини та суміші. По одному учаснику біжить від команди, одна команда вибирає малюнок з чистою речовиною, а інша з сумішшю.

«Фізичне явище – хімічне явище». За допомогою цієї гри діти добре запам'ятають приклади фізичних і хімічних явищ та при цьому будуть рухатися та розвивати увагу. Учні стають в коло. Один гравець стає в середину кола та кидає по черзі кожному м'яч, називаючи фізичне чи хімічне явище (кипіння, горіння, дифузія, окиснення, іржавіння, гниття, бродіння, розклад, нагрівання, охолодження, випаровування, конденсація, плавлення, кристалізація, подрібнення, механічний рух, електричний струм тощо). Якщо явище фізичне – м'яч необхідно спіймати. Якщо явище хімічне – м'яч необхідно відбити. Той, хто помилився стає в середину кола. Гра продовжується.

Список використаних джерел:

1. Данилина Л.Н. Влияние занятий спортом на развитие внимания школьников // Теория и практика физической культуры, 1966, № 9, с. 28.
2. Robert K. Murray, Daryl K. Granner, Peter A. Mayes, Victor W. Rodwell HARPER'S BIOCHEMISTRY APPLETON & LANGE Norwalk, Connecticut/San Mateo, California.
3. Kuraev G.A., Pozharskaia E.N. Diagnostika osobennostei pamiati [Diagnostics of memory]. Rostov on Don: RGU, 2000, 19.

САМОРЕГУЛЯЦІЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ

Стрижак Ю.О.
(Полтава, Україна)

Одним із завдань сучасної освіти є задоволення соціальних вимог до підготовки молоді до успішного життя в сучасному суспільстві. У зв'язку з перебудовою системи світи в Україні, підвищенням рівня психолого-педагогічного забезпечення професійної підготовки фахівців актуальність дослідження проблеми формування саморегуляції майбутніх вчителів суттєво зростає. Тому для спеціалістів, які займаються проблемами навчання, все більш актуальними стають педагогічні дослідження, в яких розглядаються проблеми саморегуляції діяльності, серед яких важливе місце посідає проблема оволодіння іноземними мовами.

Мета статті – проаналізувати компоненти саморегуляції професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови.

Розробкою проблеми саморегуляції поведінки особистості займалися вчені, які досліджували: окремі її прояви в різних видах діяльності – О.А. Конопкін, Г.С. Нікіфоров, А.К. Осніцький, І.А. Трофімова та ін.; моральний розвиток особистості на різних вікових етапах – Л.І. Божович, І.В. Дубровіна, В.С. Мухіна, І.С. Кон, І.І. Чеснокова та ін.

Саморегуляція – це вміння людини бачити кінцеву мету діяльності, самостійно знаходити оптимальні шляхи її досягнення і домагатися здійснення, здатність індивіда створити програму діяльності і на цій основі керувати своїми діями і станом. Результатом саморегуляції є виховання спрямованості, організованості, вміння володіти собою [1, с. 53].

У процесі дослідження нами визначено наступні психолого-педагогічні умови, які сприяють формуванню умінь професійної самоорганізації майбутніх педагогів: забезпечення мотивації студентів до навчальної діяльності; оволодіння вміннями та навичками професійної саморегуляції; залучення студентів до активної творчої діяльності; створення творчої атмосфери, здорового морально-психологічного клімату в колективі; активне використання нових форм і методів навчання, які стимулюють творчі здібності особистості.

Результати нашого дослідження доводять, що саморегуляція майбутнього вчителя іноземної мови має формуватися вже з перших днів навчання у вищому навчальному закладі. Формування у майбутніх учителів іноземної мови умінь та навичок професійної саморегуляції педагога здійснюється за допомогою розвитку механізмів саморегуляції вчителя, зокрема, педагогічної рефлексії. Паралельно відбувається засвоєння знань про роль саморегуляції у фаховій діяльності, елементи саморегуляції вчителя трансформуються у невід'ємні особистісні риси.

Заслугують на увагу визначені Володимиром Чайкою [3, с. 157] компоненти саморегуляції. Серед них – мотиваційний – відображає усвідомлені студентами моральні поняття, загальнокультурні та професійно-педагогічні цінності, спрямовані на оволодіння професією; емоційно-вольовий – полягає в умінні виявляти витримку, усвідомлювати власні почуття, регулювати свої стосунки та спілкуватися; рефлексивний – передбачає вміння здійснювати самоконтроль, самокорекцію поведінки, усвідомлювати мету власних дій.

Мотиваційний компонент саморегуляції обумовлений тим, що внутрішніми джерелами активності особистості щодо подальшого навчання, самоосвіти та майбутньої професійної самореалізації, є мотиви, потреби, інтереси до навчання.

Емоційно-вольовий компонент саморегуляції. Оскільки стійка емоція – один з психологічних факторів надійності, ефективності, успіху діяльності в складних обставинах, доречно враховувати це в процесі професійної підготовки майбутніх учителів. Не викликає сумніву, що у формуванні готовності майбутнього вчителя до самостійної педагогічної діяльності великого значення набуває емоційно-вольова саморегуляція як система прийомів самовпливу особистості з метою підвищення емоційно-вольової надійності в екстремальних ситуаціях.

Рефлексивний компонент є чинником спонукання майбутнього вчителя до самоаналізу результатів освітньої діяльності з метою її корекції й проектування власного вдосконалення в іншомовній галузі та методики її викладання.

Отже, активізація процесів саморегуляції як складова успішної професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови не передбачає прямого втручання викладача в ситуацію саморегулювання студента. Запорука успіху – опосередкованість коригувального впливу, збереження керування внутрішнім станом студента як суб'єкта, ініціатора власної активності, спрямованої на узгодження внутрішніх резервів з умовами зовнішнього середовища заради результативності професійної підготовки.

Список використаних джерел:

1. Гриньова М.В. Саморегуляція як основа навчальної діяльності вчителів природничих дисциплін. Імідж сучасного педагога. 2011. № 8-9 (117-118). С. 53–55.
2. Войтюк Н.Л. До питання про професійну саморегуляцію вчителя. Ціннісні пріоритети освіти у XXI столітті: орієнтири та напрямки сучасної освіти. Матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. Луганськ: Альма-матер, 2005. С. 193–201.
3. Чайка В. Підготовка майбутнього вчителя до саморегуляції педагогічної діяльності: монографія, за ред. Г. Терещука. – Тернопіль: ТНПУ, 2006. – 275 с.

ФОРМУВАННЯ САМООСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ЗАСОБАМИ ХІМІЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ

Стрижак С.В., Куленко О.А.
(Полтава, Україна)

У Концепції профільного навчання в старшій школі зазначено, що профільне навчання спрямоване на формування ключових компетентностей старшокласників, набуття ними навичок самостійної науково-практичної, дослідницько-пошукової діяльності, розвиток їхніх інтелектуальних, психічних, творчих, соціальних якостей,